

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR POSUZOVANÉ PRÁCE: **Irena Šlechtová**

NÁZEV PRÁCE: **Šperk mladší a pozdní doby bronzové v Čechách**

TYP PRÁCE: **bakalářská**

AUTOR POSUDKU: **Doc. Mgr. Ondřej Chvojka, Ph.D.**

TYP POSUDKU: **oponent**

KRITÉRIA HODNOCENÍ

1. Bylo splněno zadání práce? **velmi dobře**
2. Využití dostupných informací k tématu: **velmi dobře**
3. Formální aspekty práce (rozsah, gramatika, úprava): **velmi dobře**
4. Strukturování práce: **výborně**
5. Užívání odborné terminologie a stylistiky: **velmi dobře**
6. Úroveň analýzy a syntézy dat, výběr a použití vhodných metod: **velmi dobře**
7. Byly vyčerpány hlavní problémy tématu? **velmi dobře**
8. Zaujal student vlastní stanovisko a jak je argumentačně podpořil? **velmi dobře**

Návrh výsledné klasifikace: velmi dobře

Stručné zdůvodnění celkového hodnocení: Irena Šlechtová si pro svou bakalářskou práci vybrala velmi široké téma šperku doby popelnicových polí v Čechách. Přestože dle zadání se měla věnovat roli šperku v pohřebním ritu sledované epochy, rozšířila autorka svou práci i na šperk v depotech. Protože se jedná o velice široké a pro bakalářskou práci obtížně uchopitelné téma, omezila autorka podrobnou analýzu jen na dva regiony - jihočeský a západočeský, čímž se dá v rámci bakalářské práce souhlasit.

Z obsahového hlediska lze posuzovanou práci rozdělit do tří částí. První se zabývá obecnou kulturně-chronologickou charakteristikou celé epochy popelnicových polí v Čechách. Autorka zde shrnuje již publikované závěry, ne vždy se však dokázala vyrovnat s nejednotnými,

mnohdy i protichůdnými názory různých badatelů. To se projevuje mj. v ne zcela jednotné terminologii; např. autorka kombinuje termíny milavečská "kultura" (s. 15-17, 57 aj.) a "skupina" (s. 17, 93 aj.). Podobně se v textu potkáme i s termíny nynická "kultura" (s. 20, 87) i "skupina" (s. 86). Namísto slezskoplatěnické "kolonizace" (s. 20) se osobně kloním ke kontinuálnímu vývoji mezi lužickou a slezskoplatěnickou kulturou, ale to je v posuzované práci jen okrajová záležitost...

Druhá část práce I. Šlechtové se věnuje obecně šperkům mladší a pozdní doby bronzové v Čechách, jejich typologii, výrobě, technologii výzdoby apod. Jedná se o standardní přehled, vycházející opět z již publikovaných údajů a typologických členění. Jen mi není jasné, podle jakého klíče autorka řadí jednotlivé typy jehlic ve své práci (kapitola 6.1.)? Logické by bylo chronologické schéma, ale tak tomu není... V úvodu typologie šperků bych polemizoval s autorčiným tvrzením, že "mladobronzový šperk je ve srovnání se středobronzovým mnohdy značných rozměrů" (s. 24) - např. u jehlic je většinový trend opačný. Určitě také neplatí tvrzení, že ve "starší fázi mladší doby bronzové se vyskytují miniaturní jehličky s vývalkovitou hlavicí a prohnutým krčkem" (s. 26); v mé odkazované práci uvádím, že tyto jehličky jsou typické až pro pozdní dobu bronzovou. Jehlice ervěnického typu, charakteristická pro pozdní dobu bronzovou, určitě nepochází z knovízského hrobu (s. 28), ale ze štítarského...

Ve třetí části pak autorka vybrala dva výše uvedené regiony pro podrobnou analýzu. Její závěry jsou zajímavé, ovšem většinou limitované stavem publikace jednotlivých souborů. Přesto se I. Šlechtové podařilo nashromáždit několik stovek šperků z obou oblastí, což je dostatečné množství pro statistické srovnání. Škoda jen, že ne vždy postupovala autorka dostatečně kriticky; např. soubor (nejasného určení) dvou štítových spon z Vrcovic uvádí jak mezi hrobovými soubory (s. 40), tak i mezi depoty (s. 47), takže je v databázích a v grafech uveden dvakrát! Jihočeské lokality nad tab. 2 na str. 47 pak autorka omylem označila za pohřebiště, byť se jedná o depoty. Určité rozpory vidíme i v syntéze a interpretaci: např. na s. 53 uvádí autorka, že u pohřbů panuje obecná chudoba pohřební výbavy, o odstavec níže se však dočteme, že téměř stejný počet šperků jako z depotů (371 ks) pochází z jiho- a západočeských pohřebišť (351 ks).

Z formálního hlediska je práce napsána pěkným stylem s minimem pravopisných chyb nebo stylistických nepřesností. Občas se nicméně objevily překlepy (namátkou na s. 7 "Všetary" namísto Všestary, na s. 9 "Preidl" namísto Preidel, na s. 40 uvádí autorka jednu lokalitu "Litoradlice" vedle sebe dvakrát aj.). Věta na s. 19 ("Dle chronologického třídění kultur popelnicových polí H. Müller-Karpe zabírá tato kultura...") nedává smysl. Navíc neodpovídá

Katedra archeologie, Fakulta filozofická, Západočeská univerzita v Plzni

ani obsahově, neboť dle dnešního pojetí zabírá štítarská kultura nejen druhou, ale i první polovinu stupně Ha B... Stylisticky pěkně nepůsobí ani věty typu "Tento typ jehlic je pro tento stupeň typický" (s. 28). U grafu č. 3 na s. 42 pak nejsou vypsány všechny sledované typy jehlic.

Přes uvedené výhrady je možné konstatovat, že Irena Šlechtová prokázala schopnost samostatné vědecké práce, a to jak s literaturou, tak i při analýze získaných dat a při jejich interpretaci. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat známkou "velmi dobře".

DOPLŇUJÍCÍ OTÁZKY K OBHAJOBĚ (nepovinné):

DATUM: 23. 5. 2016

PODPIS:

